

циганите в страната. Испания въвежда подобен закон десет години по-късно; последват ги и други страни. Най-често наказанието за останалите на територията на страната е смърт. Тази политика в повечето случаи няма успех, тъй като страните, в които циганите са депортирани, на свой ред ги прогонват. Единствено Скандинавските страни и Холандия успяват да изличат в продължение на два века видимите следи от присъствието на циганите. Повечето страни накрая възприемат нова политика – принудителна интеграция или асимилация.

В Испания през 1499 г. и в Унгария през 1758 г. са въведени нови закони, които задължават циганите да се заселят и да водят уседнал живот, в противен случай трябвало да напуснат страната. Те трябвало да станат наемни полски работници или да чиракуват, за да усвоят занаят и да бъдат асимилирани. Закони забраняват на циганите да носят характерните за тях шарени облекла, да говорят на своя език, да се женят помежду си, както и да упражняват традиционните за тях занаяти. В резултат на политиката на заселване днес в Испания и в Унгария има големи групи уседнали цигани, докато в Румъния циганите селскостопански работници и занаятчии били доведени до положение на роби, което е по-тежко от положението на крепостните селяни.

През втората половина на XIX век започва нова миграционна вълна на запад – Румъния освобождава циганите от робството. Хиляди от тях емигрират – главно в различни европейски страни, като някои стигат чак до Америка, а други в Австралия и Южна Африка. Днес над един милион цигани живеят в Северна и Южна Америка; мнозинството от тях принадлежат към общността Калдераш.

Циганите чергари като специфична общност са се съхранили до ден-днешен. Причината е отчасти неефикасната дейност на местните власти, но и фактът, че циганите в своята подвижност превръщат в изкуство живота, преминавайки постоянно през границите на различни страни, дори и когато ги преследват силите на реда. Освен това благородниците и едрите земевладелци в Европа ги защитавали. Те насърчавали получергарски семейства да се настаняват на земята им и наемали мъжете като сезонни работници. Жените прислужвали в къщите, пеели и танцували, когато идвали гости.

През XIX и XX век в Западна Европа циганите срещат трудности в намирането на места за отсядане. Стануването край пътищата е затруднено от новоприетите закони, като например от